

ВИШЕСЛАВСЬКА-МАКАРОВА Ірина Леонідівна (20. 02. 1939, Київ) — живописець і графік. Дочка [Леоніда](#), мати [Гліба Вишеславських](#). Премія Всесоюз. конкурсу портрета (1975). Член НСХУ (1975). Навч. в Інституті живопису, скульптури та архітектури у Ленінграді (нині С.-Петербург, 1959–64; викл. [М. Бобишов](#)), закін. Київ. худож. інститут (1967; майстерня [В. Забашти](#)). Основні галузі — живопис, графіка, сценографія. Її твори побудовані на колориті, сповнені поетич. та філос. метафор. Створила низку театр. афіш. Учасниця респ., всесоюз., зарубіж. мистецьких виставок від 1967. Персон. — у Москві (1984), Києві (1986, 1997–99), Парижі (1989), Торонто (1990), Ніцці (1996), Ментоні (2002), Антибі (2004; усі — Франція). Роботи зберігаються у музеях України, РФ, Канади, Франції.

Основні твори

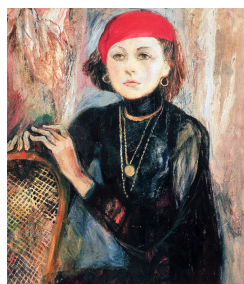
портрети – І. Молостової (1970), І. Жиленко (1973), «Автопортрет» (1976), В. Калиновської (1977), «Н. Усаковська», «Ніна» (обидва – 1980), В. Шевчука, Н. Лапчик (обидва – 1982), батька (1984); «Зустріч» (1970), «Читання віршів у Криму» (1978), «Великий концерт» (1986), «Житній ринок на Подолі. 20 років» (1988), «Гуцульський базар» (1989), «Ширма», «Барселона» (обидва – 2002), «Кафе у Ніцці» (2003).

Рекомендована література

1. Ірина Макарова-Вишеславська: Альбом. К., 1992;
2. Бисти Д. Поиск гармонии // Огонек. 1998. № 10.

[Є. І. Буторіна](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Вишеславська-Макарова Ірина Леонідівна / Є. І. Буторіна // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34265>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).